

۲۶- پاسخ گزینه‌ی ۱ علت ردّ سایر گزینه‌ها:

- (۲) «از این پس» ترجمه‌ی درستی برای «مِن بَعْدُ هَذَا الْيَوْمِ» نیست، چون کلمه‌ی «الْيَوْمِ» معنا نشده‌است.
- (۳) به دلیل یادشده در بالا و نیز به دلیل ترجمه‌ی غلط «درس خواندن» برای «أَعْمَالِي الدَّرَاسِيَّةَ».
- (۴) به علت عدم ترجمه‌ی ضمیر «ی» در «أَعْمَالِي» نادرست است.

۲۷- پاسخ گزینه‌ی ۳ علت ردّ سایر گزینه‌ها:

- (۱) «الْإِنْسَانُ السَّاعِي» یک ترکیب وصفی و به معنای «انسان کوشا» است. «هُوَ الَّذِي» ترجمه نشده و «همیشه» معادلی در عبارت سؤال ندارد.
- (۲) «الْإِنْسَانُ» ترجمه نشده و معادلی برای «خود» در عبارت سؤال دیده نمی‌شود.
- (۴) «هُوَ الَّذِي» ترجمه نشده و «دائماً» معادلی ندارد.

۲۸- پاسخ گزینه‌ی ۳ علت ردّ سایر گزینه‌ها:

- (۱) ترجمه‌ی «سَمِعْتُ» نادرست است. «چشمانم» در نقش فاعل، «اشک» در نقش مفعولی و متعدی ترجمه شدن فعل «جَرْتُ» نیز اشتباه می‌باشد. در ضمن «دُمُوع» جمع و به معنای «اشک‌ها» است.
- (۲) با توجه به «عَيْنِيَّ = عَيْنَيْنِ + ي» ترجمه‌ی غائب برای فعل «سَمِعْتُ» و ترجمه‌ی «چشمش» برای «عَيْنِيَّ = چشمانم» غلط است.
- (۴) «نَبَأٌ» مفرد است. «الطَّلَابُ الْمُشَارِكِينَ» به معنای «دانش‌آموزان شرکت‌کننده» بوده و «دُمُوع» جمع می‌باشد.

۲۹- پاسخ گزینه‌ی ۴ «است» زائد می‌باشد، «می‌تواند» معادلی در عبارت عربی سؤال ندارد و ضمیر «ه» ترجمه نشده‌است.

۳۰- پاسخ گزینه‌ی ۲ «و» ترجمه‌ی «تا» ندارد و ضمیر «ش» در «خَالِقِش» فاقد معادل در عبارت عربی سؤال است.

۳۱- پاسخ گزینه‌ی ۱ سه گزینه‌ی دیگر مفهومی مشابه دارند.

- (۲) انسان از سرنوشت رهایی نمی‌یابد.
- (۳) سعی نکن، هیچ نفعی از گریز نیست (گریز هیچ نفعی ندارد).
- (۴) در دام افتاده‌ای، پس هیچ امکانی برای رهایی نیست.

۳۲- پاسخ گزینه‌ی ۱ علت ردّ سایر گزینه‌ها:

- (۲) «الأعمال» جمع ولی «کار» در عبارت فارسی مفرد است و چون منظور عبارت فارسی، رسیدن کار به انتهایش می‌باشد پس باید از ضمیر «ه» پس از «نَهَائِيَّة» استفاده کرد.
- (۳) «هر» تعریب نشده‌است، استفاده از «حَقِّي» زائد بوده و با توجه به توضیح بالا باید از ضمیر «ه» پس از «آخِر» استفاده می‌شد.
- (۴) بنابه دلایل فوق‌الذکر

۳۳- پاسخ گزینه‌ی ۴ علت ردّ سایر گزینه‌ها:

- (۱) «تَمَانِي صَفَحَاتٍ» به معنای «هشت صفحه»، «ثَالِثَةُ خَطَأً» به معنای «سومین خطا» است.
- (۲) «تَمَانِي صَفْحَةً» یک ترکیب نادرست است چون اصولاً معدود اعداد ۳ تا ۱۰ به شکل جمع می‌آید.
- (۳) «ثَالِثَةُ أُخْطَاءَ» به معنای «سومین خطاها» است.

۳۴- پاسخ گزینه‌ی ۳ در متن داریم: «هذه» هي سنةٌ جاريةٌ بأنّ الدنيا لا تهدأُ بَعْطَاءِ تَعْطِيهِ، حَتَّى تَعُودَ إِلَي صَاحِبِهِ لَتَأْخُذَهُ» پس روش دنیا، بخشیدن و پس گرفتن است.

۳۵- پاسخ گزینه‌ی ۲ در متن داریم: «هناك أشخاص یظنون أنهم أخذوا عهداً علي الدهر أن یهبهم كما هم یریدون و یشتھون؛ فكأنهم لم یعرفوا سنةَ الدنيا و قانونها في عطائها و أخذها و عدم بقائها!» پس اشتباه بعضی افراد اینجاست که تصور می‌کنند دنیا وضعیتی ثابتی داشته و تغییر نمی‌کند.

۳۶- پاسخ گزینه‌ی ۳ کافی است به ترجمه‌ی عبارت سؤال و گزینه‌ی ۳ توجه کنید.
ترجمه‌ی عبارت سؤال: اگر در زمان تولد خوشحال نباشیم، در زمان مرگ گریان نیستیم.
ترجمه‌ی گزینه‌ی ۳: هنگام اعطای نعمت‌ها تصور می‌کنیم که آن‌ها ماندگارند و به‌همین دلیل هنگامی‌که از ما گرفته می‌شوند، اندوهگین می‌شویم!

۳۷- پاسخ گزینه‌ی ۱ ترجمه‌ی گزینه‌ی ۱: عمر کوتاه است پس نباید روزهایش را تباه کنیم.
اما سایر گزینه‌ها اشاره به این امر دارد که دنیا وضعیتی ثابتی ندارد یعنی یک روز به نفع ما و یک روز به ضرر ماست.

۳۸- پاسخ گزینه‌ی ۴ «هذه هی سنةٌ جاریةٌ بأنّ الدنيا لا تهدأ بعطاءٍ تُعطیه!»

۳۹- پاسخ گزینه‌ی ۲ «من إذا حصل علی نعمةٍ لا یتوقعُ بقاءها طول الأیام.»

۴۰- پاسخ گزینه‌ی ۳ حتّی تعود: فعل مضارع منصوب- مجرد ثلاثی- معتل و اجوف- معرب- لازم- مبنی للمعلوم / فعل و فاعله ضمیر «هی» المستتر

۴۱- پاسخ گزینه‌ی ۳ لا یتوقعُ: فعل مضارع منفی- مزید ثلاثی بزیاده حرفین من باب تفعّل- معتل و مثال- معرب- متعدّد- مبنی للمعلوم / فعل و فاعله ضمیر «هو» المستتر

۴۲- پاسخ گزینه‌ی ۱ یومئین: اسم- مثنی مذکر- نکره- معرب- صحیح الآخر- منصرف- جامد / اسم «أنّ» مؤخر و منصوب

۴۳- پاسخ گزینه‌ی ۳ «فوزن» نادرست است چون به دلیل التقای ساکنین باید حرف عله‌اش حذف شود ← هُنَّ مَأْفُزْنَ

۴۴- پاسخ گزینه‌ی ۴ مجزوم بودن «یتحمّلوا» و «یتالوا» با حذف «نون» اعراب، «یعیش» با حذف حذف عله و «یکن» با حذف حرف عله ثابت می‌کند که «من» در گزینه‌های ۱، ۲ و ۳، اسم شرط و جازم فعل می‌باشد.

۴۵- پاسخ گزینه‌ی ۲ در سایر گزینه‌ها «عند- أمام- تحت» نقش مفعول فیه دارند.

۴۶- پاسخ گزینه‌ی ۳ «استقبال» مصدر از جنس فعل «استقبل» بوده که به دنبالش «الصّدیق» در نقش مضاف‌الیه دیده می‌شود و از این رو مفعول مطلق نوعی است.

۴۷- پاسخ گزینه‌ی ۲ جمله‌ی اسمیه‌ی «و هُنَّ فرحات» در نقش جمله‌ی حالیه و محلاً منصوب است. اما «فرحات» داخل این جمله نقش خبر دارد و باید مرفوع باشد.

۴۸- پاسخ گزینه‌ی ۴ در سایر گزینه‌ها «قولاً- عملاً- ایماناً» نقش تمییز دارند.

۴۹- پاسخ گزینه‌ی ۱ «لم ینکن» از افعال ناقصه، «عند» خبر مقدم و «نقود» اسم مؤخر آن است و به دلیل کامل بودن ارکان عبارت قبل از «إلّا» و وجود مستثنی‌منه که کلمه‌ی «نقود» می‌باشد، مستثنی از نوع تامّ (غیرمفرغ) است.

۵۰- پاسخ گزینه‌ی ۲ با توجه به «یا بَنی آدَمَ» و حضور منادی، استفاده از فعل «یَسْعَوْنَ» و ضمیر «هم» با صیغه‌ی غائب نادرست است و شکل درست عبارت این‌گونه می‌باشد: یا بَنی آدَمَ! کَمْ تَسْعَوْنَ لِخِدْمَةِ أَبْدَانِكُمْ! (ای بنی‌آدم! تا چه اندازه در خدمت بدن‌هایتان تلاش می‌کنید!)

دکتر پیمان بوذری